

[Sigsgaard.]

hele kasseoverskuddet til boligformål. Nu vil hr. Morten Lange altså bruge noget af det til foranstaltninger mod forurening. Det er jo vældig gode ideer begge to.

Normalt tales der her i folketinget og skrives bagefter om det i aviserne, uden at nogen rigtig har chancer for at finde ud af, hvad det hele egentlig går ud på, simpelt hen fordi den fornødne oplysning, den fornødne information, om problemerne ikke kommer ud. Det sørger man ikke for. Jeg er bange for, det går på samme måde med forureningsdebatten her i dag og de debatter af lignende art, som vi skal have i fremtiden. Der bliver desværre gjort alt for lidt for en bedre information.

På dette område finder jeg, at det er særlig uheldigt, at der ikke gøres noget, og jeg skal opfordre alle dem, der har mulighed for det, herunder radio, TV og aviserne, til at sætte ind med en oplysningsvirksomhed. Det er ikke nok, at der er almindelig stemning rundt omkring for, at der skal gøres noget; der må viden til som baggrund.

Jeg synes, det er godt, at det socialdemokratiske forslag er kommet frem, ikke fordi jeg synes, det er noget supergodt forslag, men fordi det er udtryk for en vilje til at få forureningsproblematikken diskuteret igennem. Generelt må jeg nok sige om det, at det forekommer mig at være lidt løst i fugerne. Selv om vi gennemførte det til punkt og prikke, ville det alligevel være en høj forureningsgrad.

I almindelighed taler forslagsstillerne meget om kontrolforanstaltninger. Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt med kontrolforanstaltninger. Det er ikke tilstrækkeligt, at man vil føre kontrol med svært nedbrydelige præparater; nogle af dem nedbrydes måske i løbet af flere hundrede år. Det er ikke tilstrækkeligt, at vi kontrollerer, hvordan vi bliver mere og mere forgiftede. Mange af disse præparater må simpelt hen forbydes, råt og brutalt.

Det er ikke tilstrækkeligt, at man vil føre kontrol med varer, der importeres, for hvad med de danske? De er jo på mange punkter ikke et hår bedre end de udenlandske. Også her i landet anvender vi sprøjtegifte, også her kan landmændene købe antibiotika og blande det op i et bærestof og derefter servere det for fedesvin,

for kalve og for høns. Hvorfor gør man det? Er det for at helbrede sygdomme? kunne man spørge. Nej, det er såmænd for at skabe, som det hedder, et bedre tarmmiljø og få mere ud af det rent økonomisk; det er ud fra et rent profithensyn, at disse sprøjtegifte bruges. De fleste vil være enige om, at det er skadeligt på lang sigt; på kort sigt giver det derimod flere penge i kassen. Her er forbud på sin plads. Jeg skal ikke tage mange detaljer op her, blot nogle enkelte. Man kunne f. eks. ved lov påbyde, at antibiotika var opblandet med et farvestof, sådan at de kunne spores i det slagtede dyr. På den måde kunne man få ram på dem, der overtræder de bestemmelser, der bør fastsættes.

Så vidt jeg kan se, mangler der i forslaget helt et afsnit om jorden og om plantelivet, og de to områder må man jo også interessere sig for. I den forbindelse beder jeg om, at man bemærker, at skadedyrsbestanden i Danmark er steget, siden man begyndte at sprøjte. Der er ganske vist død en hel mængde dyr, men det er i første række fugle og vildt, og det var nok ikke rigtig meningen; men det viser alligevel den manglende indsigt, den manglende ansvarlighed, som præger omgangen med giftstofferne.

Forslaget bærer desværre præg af, at man har taget fat på visse detaljer, og mange af dem er vigtige elementer i en forureningsbekæmpelse, men de er alligevel detaljer. Man kunne, hvis man skulle være lidt ondskabsfuld, og det skal man selvfølgelig ikke, sige, at hele forslaget måske kunne have været erstattet med sætningen:

„Der indføres love, der nedsætter den stigende forurening eller kontrollerer den stigende forurening.“

Forslaget er nok ikke helt tilstrækkeligt, men det er godt, at det er kommet som et udgangspunkt for debat.

Jeg synes, under henvisning til punkt 1 i forslaget, at der mangler en bestemmelse om, at der bør gennemføres ensartede og strenge levnedsmiddelrestriktioner. Det er et af de områder, hvor der virkelig er behov for en indsats. Det ville være et stort fremskridt, hvis vi kunne få fællesnordiske levnedsmiddelrestriktioner. På dette underpunkt som på forureningsområdet i det hele taget er man i Sverige temmelig meget